

3. nedeľa C

*Nermúťte sa,
lebo radosť z Pána je vaša sila. (Neh 8,10)*

Prvé čítanie

Kniha Nehemiášova 8,2-4a.5-6.8-10

Prvého dňa v siedmom mesiaci kňaz Ezdráš priniesol Zákon pred zhromaždenie mužov a žien i všetkých, čo boli schopní chápať. Od skorého rána do poludnia čítal z neho na námestí pri Vodnej bráne mužom a ženám i všetkým, čo boli schopní porozumieť. Všetci s napätím počúvali čítanie Zákona.

Ezdráš, znalec Písma, stál na drevenej vyvýšenine, ktorú zhotovili na túto príležitosť. Otvoril knihu pred očami všetkého ľudu – stál totiž vyššie než ostatní ľudia – a ako ju otvoril, všetok ľud povstal. Potom Ezdráš velebil Pána, veľkého Boha, a všetok ľud s pozdvihnutými rukami odpovedal: "Amen. Amen." Padli na kolená a sklonení k zemi klaňali sa Bohu.

Čítal z knihy Božieho zákona, stať za staťou, a leviti hneď vykladali zmysel, a vysvetľovali, čo sa čítalo.

Miestodržiteľ Nehemiáš a kňaz i znalec Písma Ezdráš aj leviti, čo poučovali ľud, povedali všetkému ľudu: "Dnešný deň je zasvätený Pánovi, vášmu Bohu; nežiaľte a neplačte!" Všetok ľud totiž plakal, keď počul slová Zákona. Ezdráš im povedal: "Choďte, jedzte masné jedlá a pite sladké víno: a pošlite z toho niečo aj tým, ktorí si nemali čo pripraviť, lebo tento deň je zasvätený nášmu Pánovi. A nermúťte sa, lebo radosť z Pána je vaša sila."

Druhé čítanie

1. list Korintánom 12,12-14.27

Bratia a sestry, ako telo je len jedno, aj keď má mnoho údov, a všetky údy – hoci je ich mnoho – tvoria jedno telo, tak je to aj s Kristom. Veď my všetci – Židia aj Gréci, otroci aj slobodní – všetci sme pokrstení v jednom Duchu, aby sme tvorili jedno telo. A všetci sme boli napojení jedným Duchom. Telo sa predsa neskladá z jedného údu, ale z mnohých.

Vy ste Kristovo telo a každý z vás je jeho údom.

Evanjelium

Lukáš 1,1-4; 4,14-21

Aj keď sa už viacerí pokúsili zhrnúť udalosti, ktoré sa u nás stali, ako nám o nich porozprávali tí, čo boli od samého začiatku očitými svedkami a služobníkmi slova, aj ja som sa rozhodol, že to všetko od začiatku dôkladne preskúmam a

potom ti to, vznešený Teofil, rad–radom opíšem, aby si poznal spoľahlivosť náuky, v ktorej si bol vychovaný.

Keď sa Ježiš v sile Ducha Svätého vrátil do Galiley, chýr o ňom sa rozšíril po celom kraji. Učil v ich synagógach a všetci ho velebili.

Prišiel aj do Nazareta, kde vyrástol. Podľa svojho zvyku v sobotu vošiel do synagógy. Vstal a chcel čítať z Písma. Podali mu knihu proroka Izaiáša. Keď knihu rozvinul, našiel miesto, kde bolo napísané:

"Duch Pánov je nado mnou, pretože ma pomazal, aby som hlásal blahozvest' chudobným; poslal ma ohlasovať zajatým oslobodenie a slepým videnie; utláčaných prepustiť na slobodu a ohlásiť milostivý rok Pánov."

Potom zavrel knihu, dal ju sluhovi a sadol si. Oči všetkých v synagóge sa upreli na neho.

Tu im začal hovoriť: "Dnes sa splnili slová Písma, ktoré ste práve počuli."

Na zamyslenie

Väčšina z nás bola pravdepodobne už konfrontovaná so známym vyjadrením: Ježiš "áno" – cirkev "nie". Ježišovo poslanstvo je vo všeobecnosti často vnímané ako živé a obohacujúce, naproti tomu cirkev pôsobí často ako prežitok minulosti, ktorý je odtrhnutý od sveta, života. Na jednej strane veľmi zreteľne, na druhe strane však aj príliš ticho a takmer nenápadne, opúšťajú ľudia (a nielen tí mladší!) cirkev. Súčasne prežívame určité bum rôznych siekt, špiritistických a ezoterických hnutí. Túžba po niečom, čo naplní život, čo presahuje materiálny, viditeľný svet, jeho ohraničenosť, je teda tu. Kto je úprimný, tomu nezostáva nič iné, ako položiť si zopár otázok: Bola cirkev (cirkev je spoločenstvo všetkých pokrstených, a nie len zopár úradníkov!) vždy slepá ohľadom potrieb a žiadostí ľudí? Môže toto spoločenstvo cirkvi udávať ešte správny smer ľuďom? Problém je len v tých ľuďoch, ktorí hľadajú iné cesty alebo oveľa väčším problémom je samotná cirkev? Môže táto cirkev opäť získať svoje politické a spoločensky dôležité miesto? Áno, môže. Ale to len za predpokladu, že sa sebakriticky, čestne a úprimne opäť vráti k jadru Ježišovho poslanstva, zbavená všetkých zlých nánosov, prekážok, ktoré si nazbierala počas celých storočí.

Hlavnou témou, jadrom Ježišovho ohlasovania je príchod Božieho kráľovstva. V ňom samom, v Jeho slovách, konaní, v Jeho osobe je toto Božie kráľovstvo už prítomné. Napriek mnohým prekážkam šíri sa toto kráľovstvo ticho, ale s jasným cieľom a nezadržateľne v tých ľuďoch, ktorí sa nechali zasiahnúť a uchvátiť Ježišovým poslanstvom. Dnešné evanjelium poukazuje na viditeľné znaky Božieho kráľovstva: Pritom je tiež jasné, že Boh sa vždy stará o celého človeka, a nielen o jeho "dušu".

V tomto prípade, každý úprimný postoj vo viere a v konaní, nadobudne politickú a spoločenskú dôležitosť. Centrálnou úlohou cirkvi je to, že najprv bude viditeľným znakom Božej lásky. Láska – to znamená vlastne súhlasiť, prijať podstatu ľudí, nechať ich takými, akí sú – aj keď ich životný spôsob a myslenie sa javí najprv cudzo. Znamená to, prijať druhého v bezpodmienečnej a bezvýhradnej láske, snažiť sa ho porozumieť – to je presne Ježišov postoj, ktorý pred kladením požiadavok a úloh zdôrazňuje najprv prijatie a pozvanie. Bezvýhradné akceptovanie človeka prináša so sebou jeho uzdravenie a jeho oslobodenie od každej neľudskosti (stratenej ľudskej dôstojnosti) a ľudského práva pre každého, pokiaľ je to v našich ľudských možnostiach. Viera a príchod Božieho kráľovstva nemôžu byť preto uväznené medzi steny kostola. A čo nedokážeme my, to naplní sám Boh.